

Kagujahime története

Egy nap, az idős, gyermektelen Taketori no Okina, miközben a bambuszerdőben sétált, rábukkant egy fénylő bambuszszárra. Miután felvágta azt, belsejében egy hüvelykujj méretű csecsemőt talált. Látván, milyen szép, úgy megörült, hogy rögtön haza is vitte a lányt. Feleségével Kaguja hercegnőnek nevezték el, és saját gyermekükként nevelték fel. Attól kezdve Taketori no Okina, akármikor levágott egy szál bambuszt, belsejében csöppnyi aranyrögöt talált. Hamarosan meggazdagodott. Kaguja hercegnő pedig kisbabából hétköznapi méretű nővé cseperedett, természetfeletti szépséggel. Apja eleinte próbálta őt távol tartani a külvilágtól, azonban szépségének híre hamar elterjedt.

Egyszer öt herceg érkezett Taketori házához, hogy megkérjék a hercegnő kezét. Addig győzködték a bambuszgyűjtőt, míg az végül rávette vonakodó lányát, hogy válasszon közülük. Kaguja hercegnő lehetetlen feladatokat talált ki kéri számára, és beleegyezett, hogy feleségül megy ahhoz, aki teljesíti kérését. Aznap este az öt herceg megtudta, mit kell megszereznie. Az elsőnek Buddha kőből készült kolduló tálát Nepálból, a másodiknak egy drágakövekkel ékesített ágat Hórai szigetéről, a harmadiknak a legendás tűzpatkány köpenyét Kínából, a negyediknek a Sárkány nyakának ékkövét, míg végül az utolsónak egy tengeri csiga házát kellett elhoznia, amelyet fecskék talizmánként használtak költésnél.

Miután észrevette, hogy lehetetlen a feladat, az első herceg egy drága tállal tért vissza, azonban mikor az nem ragyogott szent fényvel, Kaguja hercegnő átlátott a csaláson. Ahogy az első, úgy a következő két herceg is megpróbálta átverni a hercegnőt hamisítványokkal, szintén sikertelenül. A negyedik kérő egy viharral való találkozás után adta fel, míg az utolsó életét vesztette (más verziókban súlyosan megsérült) a küldetés közben.

Később maga a japán császár látogatta meg a különösen gyönyörű Kaguja hercegnőt, és nemcsak, hogy beleszeretett, de feleségül is kérte. Ugyan a császárnak nem kellett kiállnia olyan lehetetlen megpróbáltatásokat, mint a hercegeknek, Kaguya mégis visszautasította őt, mondván nem a császár országából származik, ezért nem mehet vele a palotába. A hercegnő kapcsolatban maradt a császárral, de továbbra is elutasította minden egyes ajánlatát.

Azon a nyáron, valahányszor a teliholdra tekintett, Kaguja hercegnő szemei könnyekkel teltek meg. Nevelőszülei hiába aggódtak érte oly' nagyon, hiába kérdezték, mi bántja, nem tudta megmondani. Viselkedése egyre inkább szeszélyessé vált, mígnem kijelentette, hogy nem e világból való, és vissza kell térnie népéhez a holdra. A történet egyes verzióiban úgy tartják, hogy Kaguja hercegnőt a Földre küldték, ahol elkerülhetetlenül anyagi kötődést alakít ki, ideiglenes büntetésként egy elkövetett bűn miatt. Más változatokban saját biztonsága érdekében küldték a Földre egy mennyei háború idején. Az arany, amit Taketori no Okina talált, valójában fizetség volt a holdon lakóktól, amelyet Kaguja hercegnő eltartására küldtek.

Ahogy közelgett Kaguja hazatérésének napja, a császár katonákat küldött a házához, hogy megvédjék őt a hold népétől. Azonban, mikor a „mennyei lények” küldöttsége megérkezett Taketori no Okina házához, az öröket elvakította egy különös fény. A hercegnő kijelentette, hogy bár oly' sok barátját szerette a Földön, mégis vissza kell térnie a hold embereivel valódi otthonába. Szüleitől és a császártól szomorú bocsánatkérő üzenettel búcsúzott, köpenyét szüleinek ajándékozta emlékül. Ezután vett egy kis ízelítőt az élet elixírjéből, és a császárnak írt leveléhez kötötte, majd odaadta egy katonatisztnek. Amint odaadta, tollpalást szállt vállaira, így elfelejtett minden bánatot és bánalmat, amit a földi emberek iránt érzett. A mennyei kíséret visszavitte a hercegnőt *Tsuki-no-Miyakoba* („A hold fővárosába”), könnyek közt hagyva nevelőszüleit.

Szülei nemsokára belebetegedtek a szomorúságba. A tiszt, akit a hercegnő utolsó halandó cselekedetével megbízott levelének kézbesítésével, visszatért a császárhoz, majd beszámolt a történetekről. A császáron eluralkodott a szomorúság, ahogy a hercegnő levelét olvasta. Megkérdezte szolgálóit; „Melyik az a hegy, ami legközelebb van a Mennyhez?”, amelyre az egyik azt felelte: a Nagy Hegy_Szuruga tartományban. Remélve, hogy üzenete így majd eléri a távoli

hercegnőt, a császár parancsba adta embereinek, hogy vigyék a levelet a hegy csúcsára és égessék el. A császár a levéllel együtt a halhatatlanság elixírjének megsemmisítését is elrendelte, mivel nem akart örökké élni, anélkül, hogy láthatná Kaguja hercegnőt. A legenda szerint a *halhatatlanság* szóból (不死 *fusi* vagy *fudzsi*) származik a Fudzsi hegy neve. Valamint a hegy kandzsija a császár hadseregétől származtatott, akik megmászva a hegy meredek emelkedőit, teljesítették a parancsot. Úgy tartják, hogy az égetés füstje még a mai napig is száll fel.